

ת"פ 62286/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

08 יולי 2020

ת"פ 18-12-62286 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט ענת חולתה

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מוחמת הספק, מהעבירות שייחסו לו בכתב אישום.

כתב האישום

2. נגד הנאשם הוגש ביום 18.12.2016 כתב אישום המיחס לו עבירות איום וഫירה לשוטר במילוי תפקידו.

3. על פי כתב האישום, ביום האירוע הגיעו שוטרים לדירה באשקלון בה שהה הנאשם וביקשו ממנו להטלות אליהם בעקבות צו מסר בתוקף בעניינו.

از פנה הנאשם לשוטרת ואמר לה: "אל תפנוי אליו עם הסמרטוטים האלה שתתלבש".

בהמשך פנה אל השוטר ואמר לו: "גם אתה אל תפנוי אליו יחתיכת סמרטוט".

בהמשך לכך, הנאשם סימן לכלבו שהוא בדירה לתקוף את השוטרים. בעוד הכלב מסתכל לעבר השוטרים וחושף את שניין, איים הנאשם על השוטר באומרו: "עכשו אתה גבר בוא נראה אותך".

בהמשך לכך, הנאשם התבקש להחליף בגדים, וכשהשוטר נכנס אליו למקלחת דחף אותו הנายם ואמר לו "תצא מפה".

בהמשך הנאשם צעק ואיים על השוטר בפגיעה בו ובאשתו באומרו: "יiban זונה שרמותה שכמוך, אל תdag אותה ואת אשטר אני אזין, אתה כבר פעם אחת התעסקת איתי ושילמת על זה".

בהמשך הנאשם קילל את השוטרת באומרו: "הזונה הזה נראה לא קיבלה זין בחג בגלל זה היא מתנהגת לך" ועשה לעברה אצבע משולשת.

בהמשך, כשנתבקש על ידי השוטר להטלות אליו איים על השוטר בפגיעה בו ובאשתו באומרו: "אל תdag בר ובאשתך אני יטפל".

עמוד 1

במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה המשיך הנאשם לקלל את השוטרים ובחינה סירב לביצוע חיפוש טרם הכנסתו לתא המעצר.

.4. בגין מעשים אלה מיוחסות לנאים העבירות הבאות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - החוק)

הפרעת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק.

מהלך המשפט

.5. בדיעון מיום 19.4.19 ביקש ב"כ הנאשם דחיה ובקש לקבל העתק מתיק מה"ש שנסגר, ומכתב הסגירה נשלח לכתובת שאינה שלו.

נטען, כי הנאשם ואביו הוכו על ידי השוטרים באירוע. בטענה זו הודיעה המאשימה, כי מכתב מה"ש נשלח לכתובת גירושתו וכי התקיק נבדק במח"ש ונסגר בעילה של אין עבירה.

בית המשפט הורה לאפשר לב"כ הנאשם להעתיק את תיק המח"ש ודחה המשר הדיעון ליום 19.6.2. במהלך נדחה הדיעון פעם נוספת ליום 19.9.19 משטרם הוועתק תיק המח"ש.

על פי הודיעת המאשימה, העתק תיק המח"ש הועבר לעיון ב"כ הנאשם ביום 19.7.19.

.6. ביום 19.9.19 הועלתה טענה הגנה מן הצד ולחופין נתקשה התלית ההליכים עד לבירור התלונה במח"ש.

נטען, שתיק המח"ש נסגר בעקבות בדיקת פוליגרפ ללא חקירה נוספת, אף שבחומר הראיות חיזוק לטענות הנאשם בהודעות שני הוריו. תלות האב לא נחקירה כלל. המאשימה ביקשה להגשת תגובה לאחר בדיקתה. בשלב זה נוטב התקיק להמשך טיפול.

.7. ביום 19.10.10 הוריתי על הגשת עדכון בכתב מטעם המאשימה. במסגרת הודיעת המאשימה נמסר, כי על פי עדכון מה"ש תיק המח"ש נסגר בגין עבירה פלילתית בתאריך 18.6.18 והודיעה על כך נשלחה ביום 25.6.18. מאז, לא חודשה חקירה במח"ש. לאור זאת, אין עילה לדחיתת המשר בירור התקיק הפלילי. בעקבות הודיעת המאשימה הוריתי, כי אם עומד ב"כ הנאשם על טענתו המקדמית, יגיש בקשה מנומקת בכתב עד יום 29.10.19. ואכן, ב"כ הנאשם הגיע בקשה מנומקת לביטול כתוב האישום, מטעמים של הגנה מן הצד לפי סעיף 140 (10) לחס"פ, ובעקבות זאת המשר הדיעון נדחה לתאריך 19.12.4.

במוקד עתירת הנאשם להגנה מן הצד עמדה הטענה, שאף שהגיש תלונה מפורטת למח"ש בגין אלימות שוטרים כלפי במהלך האירוע, התלונה נסגרה ללא חקירה, באופן רשמי ומקומם וכן לא הודיע לנאים כדין על

סגירת התקיק על מנת שיוכל להגיש עrr. כן נטען, כי העמדת הנאשם לדין מהוות בנסיבות אלה אכיפה בררנית אל מול השוטרים. נטען, כי מדובר בפוגמים מצדיקים ביטול כתוב האישום. לאחר שהתקבלה תגובת המאשימה:Dנתי בבקשתם וביום 27.11.19 הורתה על דחיתת הבקשה. להלן תמצית נימוקי:

הטענה בדבר אכיפה בררנית נדחתה בנימוק, שטענות הנאשם אין מתאמיות מבחן משפטית לגדרי טענה זו.

הטענה בדבר הגנה מן הצדק נדחתה לאחר שנקבע, כי טענות הנאשם מהוות תקיפה עקיפה של התנהלות ממח"ש, שאין לקבלן בנסיבות מקרה זה. נקבע, כי הנאשם לא מיצה הליכים בהתנהלו מול מח"ש בדרך המוסדרת בדיון.

ביחס לטענות העובדיות בנוגע לאלימות השוטרים נקבע, כי אלה צריכות להיבחן במהלך המשפט.

8. ביום 19.4.2019 הוגש מענה **בכתב** מטעם הנאשם, במסגרתו כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום כדלקמן:

ה הנאשם לא אמר לשוטרת את הדברים המיוחסים לו בסעיף 2.

בנושא לסעיף 3, השוטר דניאל היה זה שפנה לעבר הנאשם ו אמר לו "תעלה, תעלה يا סמרטוט" בזמן שה הנאשם עמד בחדר המדרגות.

בנושא לסעיף 4, לטענת הנאשם, הכלבה שלו ידידותית ואיינה תוקפת והוא מכחיש שאיים על השוטר.

בנושא לסעיף 5, הנאשם אכן נכנס למקלחת להחליף בגדים והשוטר דניאל נכנס אליו למקלחת תוך בעיטה, שאל את הנאשם אם בכוונתו לברוח תוך שביקש לאזוק אותו ובסופה של דבר הנאשם לא נזקן.

בנושא לאיורם בסעיפים 6 ו- 8, טען הנאשם כי לא צעק ולא איים על השוטר דניאל. הנאשם כלל אינו מכיר את דניאל ולא פגש בו בעבר איורו המיוחס בכתב האישום ומדובר לא היה כל איורע קודם בין הנאשם לבין דניאל.

בנושא לסעיף 7, הנאשם הכחיש את כל הקשור לקללות וטען כי לא קיל את השוטרת יובל. הנאשם הודה שהניף לעברה אצבע משולשת לאחר שצילה אותה ופגעה בפרטיו.

בנושא לסעיף 9, הנאשם לא קיל את השוטרים במהלך נסיעתם לתחנה ולטענתו יש בኒידת כמו "טטלה" ובנוסף, בטרם כניסה לנידית אזק אותו דניאל וترك את דלת הנידית בפנים.

ה הנאשם טען, כי לא הפריע לשוטרים למלא את תפקידם כחוק.

ה הנאשם הוסיף וטען, כי התנהגות השוטרים כלפי הייתה אלימה וחריגה בחומרתה ועם הגיעו הנאשם לתחנת המשטרה השוטר דניאל הכניסו לשירותים ותקף אותו בסתרות בפנים, חנק אותו ובעט ברגליו. בהמשך הצרף אליו הקצין אושרי אשר הצמיד את ראשו לקיר ואיים עליו שם לא ישתוק "אני שובר אותך".

הנאשם ביקש לזמן את כל עדיו המאשימה.

בנסיבות אלה נקבעו שני מועדי הוכחות וכן ניתנה החלטה בדבר השלמת העתקת חומר חקירה, לאור טענת ב"כ הנאשם שלא הוותק עבورو סרטון המצוי בתיק.

9. בפתח הדיון ביום 5.2.2020 הוסיף הנאשם לכתב האישום טענה, כי פקודת המאסר בעניינו של הנאשם הייתה לא חוקית והקימה לו זכות להתנגד לטענה.

כן התקיים דיון הוכחות, לשמעית פרשת התביעה.

mutם המאשימה התיצבו השוטרת יובל הראל והשוטר דניאל ברוסאן, מסמכים נוספים הוגשו בהסכמה, בהתאם להסכמאות דין-ונאיות בין הצדדים.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

ת/1 אמרת הנאשם מיום 1.6.17

ת/2 דוח פעללה שוטר דהן מיום 1.6

ת/3 דוח צפיה של השוטר שרון סוויסה

ת/4 דוח מעצר

ת/5 פרוטוקול מ"י 17-06-34270 מיום 2.6.17

ת/6 - **ת/6א** תמונה בשחור לבן ו디יסק בו קובץ דיגיטלי בצעע כפי שצולם בחקירה

ת/7 דיסק בו סרטון מיום האירוע

ג/1 דוח פעללה של השוטרת יובל

בתום פרשת התביעה הועלתה טענה "אין להшиб לאשמה". הטענה נדחתה.

10. ביום 12.2.2020 נשמעה פרשת ההגנה.

mutם הנאשם העידו **הנאשם** בעצמו, אמו של הנאשם - **מ"מ** ואביו של הנאשם - **ד"מ**.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

עמוד 4

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

ג/2 אמרת נאשם במח"ש

ג/3 אמרת אביו של הנאשם במח"ש

ג/4 תשובה מח"ש לנאשם מיום 25.6.18

ג/5 סיכום אישפוז

תמצית סיכומי הצדדים:

11. סיכומי הצדדים הוגשו בכתב.

ב"כ המאשימה עטרה להרשיע את הנאשם במילויו, לחתם אמון מלא בעדויות עדי ההתביעה ולהעדיף את גרסת השוטרים על פני גרסת הנאשם והעדים מטעמו.

לטענת המאשימה, השוטרת יובל הראל העידה בבית המשפט בדומה לאמור בדוח הפעולה שלה ועדותה ברורה וקוהרנטית, ותומכת באמור בכתב האישום.

עדות השוטר דניאל ברושאן תומכת את זו של השוטרת יובל הראל, תומכת באמור בכתב האישום בנוגע למילויו של הנאשם וכן באירוע הצלב.

שני השוטרים העידו, שהנאשם סימן לכלב באופן פוזיטיבי ושניהם מסרו, כי חשו מאויימים בהקשר זה. עדות השוטר קוהרנטית ואמינה, לעומת זאת גרסת הנאשם שטוען לעילו, הגם שלטענתו אין היכרות קודמת ביןו לבין השוטרים.

אין בגרסת הנאשם הסבר מדוע לשוטרים הרגישו צורךצלם את האירוע והדבר מתישב עם עדות השוטרים, שמסרו שמדובר בחילוץ הנאשם הפסיק את תוקפנותו.

בנוספ', הנאשם אישר, כי הפנה אצבע משולשת לעבר השוטרת כಚילמה.

השוטרת יובל מסרה שאמו של הנאשם דחפה אותה כಚילמה ולמרות זאת הפעילה שיקול דעת ולא עזרה אותה ויש בcurr להראות שהשוטרים לא ביקשו להסלים את האירוע.

معدיות השוטרים עולה, כי הנאשם המשיך והתנהג באותה צורה גם בתקנה וסירב לחיפוש ובcurr ביצע מעשה של הפרעה לשוטר.

טענת הנאשם לגבי תוקף צו המאסר שהועלתה באיחור אינה נתמכת בראיות. השוטרים העידו, שהצוו הוגז לנאשם. טענת הנאשם שלא הסבירה לו סיבת עיכובו הועלתה בחקירה הנגדית, בניגוד לדבריו בחקירה הראשית וכן הדבר לא הועלה בהליך המעצר או במענה לכתב האישום. מהתיק עולה, שהנאשם נכלא בגין אי תשלום המזונות במשך 8 ימים. מכל מקום, איןcurr היתר לנאשם לנוהג כפי שנagara.

בנוגע לטענות הנאשם לאלימות שוטרים, כתוב האישום הוגש לאחר שההלי במח"ש הסתיים והנאשם בחר שלא להגיש ערע על סגירת התקיק.

טענת הנאשם לאלימות שוטרים אינה נתמכת בראיות, לא נגרמו לו חבלות ואין ראייה נוספת התומכת בטענותו.

טענות הנאשם לאלימות גם לא העלו בפני גורמים רפואיים או רפואיים בעניינו, החל משלב המעצר.

דו"ח הפעולה של השוטר דהן, המתייחס לחיפוש שבוצע לננאם בתחנה, הוגש בהסתכמה, וההגנה לא חלקה על הדוח ולא ביקשה לזמן את העדים.

עדויות הורי הנאשם תומכין בעדויות השוטרים ושניהם העידו שלא ראו אלימות מצד השוטרים כלפי הנאשם. הטענה, שהשוטר דניאל דחף את האב בכוכונה אינה סבירה ואני מתיחסת עם יתר הראיות ועם הסרטון.

הורי הנאשם לא נכוו בחלקו הראשון של האירוע ואינם יכולים להעיד לגבי, גם לא לגבי ההתרחשות מחוץ לבית ובתחנת המשטרה בחלקו האחרון של האירוע.

12. **ב"כ הנאשם** עתר לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, למצויר מחמת הספק. לחילופין נטען, שזו המאסר בעניינו אינו תקף והליך מעצרו לוקה בא-חווקות.

לחילופי חילופין, עתר ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. להלן תמצית הטענות:

לGBT מספר אמירות המיוחסות לננאם בכתב האישום מגבשות לכואורה עבירת איומים, אף בפועל לא נטען במשפט וממילא לא הוכחו.

השוטר דניאל היה זה שפנה לננאם באופן אלים, והנאשם הוא שהותקף על ידי השוטרים באופן אלים. מלבד הפנית אכיבע משולשת לפני השוטרים, שצלמה אותו ופגעה בפרטיו, הנאשם לא עשה כל עבירה.

לא ניתן לחתם אמון בעדויות עד ההתביעה, מהן עלו סתיירות מהותיות וכן עליה שתיאמו ביניהם גרסאות. בין היתר, העדים סתרו זה את זה בגין לשיחה שקיימו בנוגע לזמן לדין. כן הפנה לעדות הראשית של השוטרת יובל, שסיפרה על השתלשות העניינים בינוידת ובחינת המשטרה באופן דומה לגרסת השוטר דניאל, אף שהדברים לא הוזכרו כלל בדו"ח הפעולה שלה.

סתירה נוספת בעדות השוטרת שהעידה, שהנאשם לא רצה לשלם את המזונות חלף המאסר, אף לפני כן העידה שבעצמן אמרת לא ידעה שיש לננאם אפשרות כזו.

השוטרת יובל העידה בחקירה הראשית על דברי הנאשם "את מתנהגת ככה כי לא קיבלת זין בחג", אף שהדברים מופיעים בדו"ח הפעולה של השוטר דניאל ולא בשלה. בחקירה הנגדית טענה שכחה לציין זאת בדו"ח הפעולה שלא שהדבר "חוק בזיכרון".

מקה' עליה, שהשוטרת קראה את דו"ח הפעולה של השוטר דניאל לפני עדותה, או ששוכחה אותו ויש בכך להשפיע על הערצת מהימנותה ולהפחית ממשקל העדות.

עדות הנאשם נתמכת בעדויות הוריו ואין להעדייף את עדויות השוטרים על פניו.

אין מחלוקת, כי הנאשם פגש בשוטרים מתחת לבתו, כאשר הוא עם אחיניתו הקטינה. הנאשם לא התנגד למעצרו ובקש לעלות לבית על מנת להחליף בגדים. הנאשם לא הייתה כוננה להסלים את האירוע, וה"בלאגן" החל בתוך הבית, עקב התנהלות השוטרים - כניסה השוטר דניאל לשירותים בזמן שהנאשם מתלבש, הפעלת המצלמה בביתו, תוך פגיעה בפרטיותו, ותקיפת אביו של הנאשם.

טענת הנאשם לאليمות השוטרים כלפי לא נסתרה, והוא נתמכת בעדויות ההורים, וכן בנ/ג (הודעת האב במח"ש).

הודעות הנאשם ואביו במח"ש הוגשו בהסכמה בכפוף לחקירה נגדית. בפועל, האב לא נשאל דבר על קר, וטענותיו במח"ש לא נסתרו.

עדויות עדי התביעה אינם אפשריים לקבוע ממצאים מרשיינים כי הנאשם עבר עבירה אiomים בנוגע לכלב, וגם בית המשפט העיר בעניין זה במעמד הדיון. השוטר דניאל לא התייחס לכלב בעדותו, גם לאחר שב"כ המאשימה הנחתה אותו במהלך החקירה הראשית ואף סימנה לו מהיקן לקרוא בדו"ח הפעולה שלו. גם העובדה שהשוטרת יובל לא צילמה את הכלב תומכת בטענה. הטענה, שמדובר בכלב מבוגר, יידידותי וגם אם נבח, לא היה בכר אiom, לא נסתרה.

הסרטן שצילמה השוטרת יובל תומך בטענת הנאשם שהتلبس בביתו והתנהג באופן רגוע, למרות שפרטיותו נפגעה. אין בסרטון שצולם כדי לחזק את טענות השוטרים.

בפתח דיון ההוכחות ביום 5.2.2020 הוסיף הנאשם טענה בנוגע לאי חוקיות צו המאסר, באופן שאפשר לו להתנגד בכוח לעצר, והדבר הועלה גם בחקירה השוטרת יובל. אין מניעה להעלות את הטענה בשלב בו הועלה, ובית המשפט אף אפשר למאשימה להביא ראיות

להוכיחת תוקפו של הצו, אך המאשימה בחרה שלא לעשות כן ואף לא הגישה לבית המשפט את הצו, כדי לבסס את הטענה שמדובר בצו חוקי ותקף. נטען, כי הצו אינו תקף ולא נמסר לידי הנאשם כנדרש במעמד האירוע. הנאשם עצר, והובא בפני שופט בשל המעשים המ�וחסים לו בכתב האישום ולא בשל צו המאסר ולכן אין בפרוטוקול שהוגש (ת/5) כדי להכשיר את צו המאסר. התנהלות המאשימה הינה ביגוד לבתנאי סעיף 24 לחס"פ, שכן לא נמסרה לנאשם הودעה על מעצרו טרם המעצר, וגם דניאל איננו שולל, שculo המאסר נמסר לנאשם רק בתחנת המשטרה ולא לפני מעצרו, כפי שקבע החוק. במצב דברים זה, קמה לנאשם הזכות להתנגד למעצרו בהפעלת כוח סביר ומידתי ולכן גם אם הנאשם איים על השוטרים, יש לזכותו מהמייחס לו.

בנושא לטענות הנאשם בדבר אלימות השוטרים, הנאשם עמד על גרסתו וזה לא נסתרה.

הנאשם טען לאylimות שננקטה נגדו כבר בהליך מעצר הימים (ת/5) וחיזוק לגרסתו ניתן למצוא בעדות אביו. מעיון במסמכים בתיק המכ"ש עולה, שתלוונת הנאשם לא נבדקה כלל ולא בוצעה ولو פעולת חקירה אחת טרם גניזת התקין ללא נימוקים.

דין והכרעה:

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

13. ראשית יוער, כי בשל טעות במספר העמודים בתמלול הפרוטוקול מתאריך 12.2.2020, העמודים מוספרו מחדש והഫינה לפרטוקול תיעשה, החל מעמוד 39 ועד עמוד 76 בהתאם.

14. כאמור, לאחר שבחןתי את העדויות, את הראיות ואת טיעוני הצדדים, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

אצין, כי הדבר איננו נובע מהעדפה פוזיטיבית של עדות הנאשם וудי ההגנה הנוספים על פני עדויות השוטרים. הנהFOR הוא: בבחינת מכלול הראיות עולה, כי מסתברות יותר האפשרות שהתנהגות הנאשם באירוע הייתה בלתי ראייה, הפריע לשוטרים ביצוע עבודתם וכןעה לעורר פרובוקציה. למקרה הצער, הנאשם אכן הצליח לעורר פרובוקציה ולהביא בתנהלותו להסלמה באירוע.

כפי שIOSBR להלן, את עדויות הורי הנאשם לא ניתן לקבל כעדויותאמת, ובמספר עניינים חשובים הן גם לא מתישבות זו עם זו.

אלא שהמאמינה לא הצלחה לבסם במהלך המשפט את אשמת הנאשם במינויו לו בכתב האישום, באופן ברור וקוהרנטי ושאינו מותיר ספק לגבי פרטי האירוע. עדויות השוטרים נותרו תמיינות ואי התאמות בלתי מוסברים באופן מספק.

לאור זאת, גם שניתן לקבוע כמצאות ברור ולא ספק, כי במהלך האירוע הנאשם גידף את השוטרים וקידל אותם, לא הוכחה באופן מספק ומעבר לכל ספק סביר, מהותו הפלילית של האירוע.

במובן זה, מדובר בזיכוי מחמת הספק, ממנו זכאי הנאשם ליונוט. זאת, אף שחלק נכבד מטענות הנאשם - עובדות ו"משפטיות", דין להידחות.

להלן נימוקי:

הרקע לאירוע בדירה:

15. עולה מהראיות, כי תחילת האירוע בהגעת השוטרים למקום, בעת שהנ帀ים שהה מתחת לבניין יחד עם בן אחיניתו. במקום הייתה גרוותו של הנאשם והוא מסרה לשוטרים צו מאסר, שהוצא כנגד הנאשם בשל אי-תשלום מזונות. ראו בעדות השוטרת יובל: "**cashewnu** **הנ帀ם אמר לילדיהם** **תראו מה אמא שלכם עושה,** **היא הזמנת למשטרה**" (עמ' 11 ש' 14-13) ובעדות השוטר דניאל: "**cashewnu** **הנ帀ם הבין שהאשה טמנה לו פח שהיה קבוע אליו והזמנת משטרה...**" (עמ' 19 ש' 6-5) וראו גם בעדות הנאשם עצמו שכשראה את גרוותו במקום עם שוטרים "**הבין את הסיטואציה**" וכן את דבריו שכבר התנסה בכך בעבר, וכן הנאשם אישר בעדותו שהובא לפני רשותת הוחצל"פ שהוציא את הפקודה והוא בוצעה (עמ' 41 ש' 28, עמוד 42 שורה 10, עמוד 47 משורה 25). לראשונה בחקירה הנגידת הנאשם השיב לשאלת מפורשת של ב"כ המאמינה, שלא ראה את הפקודה אלא הוא קישר את הדברים והבין בעצמו (עמוד 50). טענה כבושא ומואהרת זו של הנאשם אינה מתישבת עם מכלול הראיות שפורטו לעיל, לא עם התנהגותו של הנאשם עצמו כפי שהוא עצמו מעיד וגם לא עם התנהלותו החל משלב מעצרו.

16. כאן המקום להתייחס לטענה בדבר **אי חוקיות צו המאסר** ולטענה הנלוית לה, כי בשל אי החוקיות קמה לנאים זכות חוקית להתנגד למאסר בכח סביר. דין הטענות להידחות.

17. ראשית, מהבינה המשפטית, חurf השימוש הלא עקבי במונחים בסיסכומי הצדדים, המדובר במקורה זה בביצוע של **פקודת מאסר** שהוצאה בהליך הוצאה לפועל בגין חוב מזונות אזרחי, ואין מדובר בצו **מעצר**.

18. כמפורט לעיל וכעולה באופן ברור מעדות הנאשם, לא מדובר במקורה ראשון שבו הנאשם נאסר בגין אי תשלום מזונות. הנאשם היה מודע היטב לסייע לסייע לסייע, ידע שהוא עתיד להיאסר למספר ימים, ואף אישר שכן הובא בפני רשותה הוצאה לפועל אישירה את מאסרו.

19. על כן, ההפניה בסיסכומי הנאשם לשעיף 24 לחוק המעצרים במקורה זה איננה ברורה וודאי שלא ניתן להניח בפשטות שבזה נטען הדברים לראשונה בסיסכומים, כי סעיף זה חל בעניינו. על פני הדברים, השעיף איננו חל בעניינו.

20. השוטרת יובל הבהירה בעדותה, שהם נקבעו למקום וחברו לגירושתו של הנאשם שהציגו להם פקודת מאסר בתוקף, וכן נערכה על ידי השוטרים בדיקה במסוף (עמודים 15, 25, 16 משורה 1).

ב"כ הנאשם שאל את השוטרת בעניין זה האם היא מכירה את פקודת המטה"ר בגין לביצוע צו מאסר בגין אי תשלום מזונות. יובהר, כי לא ניתן במסגרת הסיסכומים שהשוטרים פעלו בנגד לפקודה והפקודה גם לא הוגשה.

ראו גם עדות השוטר דניאל בעמוד 22 משורה 32.

21. מכל מקום, הסיבה העיקרית לדחית הטענה היא עובדתית: הנאשם לא טען מעולם ולא הסביר מעולם את התנהגותו באירוע בכר שלא הבין או לא ידע מדוע השוטרים הגיעו למקום ומדווחם מבקשים ממנו להטלות אליהם לתחנת המשטרה. לא בכדי הטענה הועלתה כתענה "משפטית", שהיא בכל הנסיבות נטולת הקשר עובדתי-Amity, בפתח דין ההוכחות ביום 5.2.20 ולא אף אחד מהධינום הרכבים שהתקיימו באותו יום הגשת כתב האישום **בדצמבר 2018**.

22. הטענה לא הועלתה גם בעת שה הנאשם הובא בפני שופט בשל מעצרו לצרכי חקירה בתיק זה כעולה מפרוטוקול הדיון מיום **2.6.17 (ת/5)**. במועד זה היה הנאשם מיוצג על ידי סניגור שהעלה טענות שונות בעניינו. לא זו בלבד שלא נטען שפקודת המאסר איננה חוקית ולא הייתה סמכות לשוטרים הגיעתם למקום ובקשותם כי הנאשם יתלווה אליהם, אלא שהטענות שהועלו היו הפוכות ממש: **מת/5** עולה, שלא מדובר בפקודת מאסר ראשונה שהוצאה נגד הנאשם בין חוב מזונות, עולה שב"כ הנאשם עצמו הטיח בנציג היחידה החוקרת שהוטלו על הנאשם 8 ימי **מאסר על ידי רשות הוצאה לפועל** בעקבות הפקודה (כלומר, שלא שילם את חובו ולכן נאסר), ולכן גם ניתן, שאין מקום להארכת המעצר לצרכי חקירה שכן הנאשם מילא **אסיר**.

23. עולה, איפוא, שה הנאשם עצמו הבין יידע שקייםת בעניינו פקודת מאסר בתוקף, ידע מדוע השוטרים הגיעו למקום, כפי שהעיד בעצמו גם בבית המשפט. הנאשם לא טען מעולם שסביר שמדובר בטעות, בהונאה או בפגם אחר בפקודת המאסר, ומילא לא תירץ את התנהגותו באירוע על רקע זה.

24. למעלה מן הצורך אויר, כי אם השוטרים אכן הודיעו לנאים שהם מבקשים "לעכוב" אף שמדובר בפקודה **לביצוע** של צו **מאסר** הרי שבכך השוטרים פועלו בבירור **לטובת** הנאים ולא כנגדו, ואם קיימת עילה לטרוניה כלפי המשטרה בעניין זה הרי שהיא גראותתו של הנאים, שהיא בעלת הדין בהליך **האזורתי** נשוא פקודת המאסר,DOI שלא לנאים. כפי שיווהר להלן, השוטר דניאל אכן הלך כברת דרך לזכות הנאים והתחשב במצבו ולמרבה הצער, בacr "נפל בפח" ונכשל בפרובוקציה שהנאים עצמו יצרו בביתו, דבר שהוביל להסלמת האירוע.

25. מכל מקום, די בacr על מנת לדחות את הטענה אין בהיבט העובדתי והן בהיבט המשפטי.

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

26. כתוב האישום אינו מפרט בדיק מהן הפעולות המקיים לדעת המاشימה את העבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**. מאחר שמיוחסת לנאים עבירה **אחד** לשוטר, וכעולה מהתיאור הרציף של העובדות בכתב האישום, ניתן להסיק, שמדובר לדעת המاشימה בהתנהלות בכללותה.

モוטב היה לנתח את כתב האישום באופן ברור יותר.

27. כאמור וכפי שיפורט להלן, אכן עולה מהריאות שהנאים לא שיש לשותפ פעולה עם השוטרים. הנאים גידף את השוטרים וקיים אוטם ולכל הफחות נגג בעצתיים ועורר פרובוקציה בביתו, שהובילה להסלמה בעיקר בהתנהלות אמו, המתועדת בת/7. עם זאת, נותר ספק בכל הנוגע להתנהלות השוטר דניאל, אגב כניסה יחד עם הנאים לחדר השירותים, בעיטה לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר, שהשוטר דניאל עצמו לא הגיע גם בתקיפות מיותרת בשלב נקודתי זה, ובאופן שלא אפשר לקבוע ברמה הנדרשת בפלילים, כי האירוע כולל הינו אירוע בעל אופי פלילי.

28. כן יש מקום להעיר בנוגע לניסוח כתב האישום, שלא ניתן להבין ממנו כלל, כי לאירוע ארבעה שלבים (ולא שלושה וכי הוא נפרנס על פני ארבע זירות - בתחילת בחצר הבניין, בהמשך בדירת הנאים, ואז בנידית ולסיטום בתחנת המשטרה. המפורט בפסקאות 2 ו-3 לכתב האישום, מייחס למעשה לנאים בשלב הראשוני בחצר הבניין).

ענין זה התברר והובחר למעשה רק בעת שמיעת העדויות.

מכל מקום, בעת ניתוח הריאות ולצורך קביעת הממצאים, יש "לפרק" את האירוע על פי שלביו.

התרכשות בחצר הבניין

29. בהמשך לתיאור שלעיל, לגבי הגעת השוטרים למקום, שני השוטרים העידו, שפנו לנאים בהקשר לצו המאסר והנאים הגיעו כלפיהם בתקפנות, כמפורט בפסקאות 2 ו-3 לכתב האישום (ראו עדות השוטרת יובל לעמוד 11 משורה 13 ובעדות השוטר דניאל לעמוד 19 משורה 4 וכן ראו בדו"ח הפעולה של השוטרת יובל ג/1).

30. הנאים בעדותו הבהיר את המיל המיחס לו בכתב האישום וטען שמדובר בשקרים. הנאים העיד, שכיוון שהוא

עמוד 10

מכיר את הפרוצדורה הבין שהוא עומד **שוב** להיאסר, רצה להיפרד מהבן שלו גם הייתה באחריותו באותו עת אחינית קטנה נוספת והוא הסביר זאת לשוטר. ואולם בחקירה הנגדית, הנאשם לטענה קשר את עצמו לו בפסקה 2 לכטב האישום: "...ברחוב כשהיא אמרה לי אל תדבר ליד ואני אמרתי לה אל תפנוי אליו בנושא זהה, אני נפרד מהילד שלי עצשו ואני אתכם..." (עמוד 61, שורה 3) ובהמשך גם לא למגרי מכחיש את המלל המדויק לגבי העידה השוטרת (שורה 8).

31. הנאשם מכחיש אמונם, שאיבד את שלותו בשלב זה וכעס, אך ממלול עדותו עליה שכן כעס על גירושתו ואופן פעלתה, הבין שהוא צפוי להיאסר והפנה את עטסו על השוטרים, שביקשו ממנו להタルותם אליו. אני מקבלת בעניין זה את האמור בדוחו"ת השוטרים ובעדותם במשטרה, כאמור בחקירה הנגדית גם הנאשם קשר את עצמו לדברים.

32. לאור זאת אני קובעת, שהאמור בפסקה 2 ו-3 לכטב האישום אכן התרחש.

33. יובהר, בשלב זה של האירוע, כמה לשוטרים סמכות לדרש מהמעורב להタルותם לתחנה ולהפעיל את הסמכויות הננתנות להם על פי דין לביצוע הסמכות. השוטר דניאל הסביר, ש愧 שיכול היה לאזוק את הנאשם ולהכניסו לנידית כבר בשלב זה, העדי' לעכבר אותו לתחנה (עמוד 22).

הסכמה השוטרים לאפשר לנԱם לעלות לבתוונעשתה מתוך התחשבות בנאש ולמעלה מן הצורך, ומຕור הכללה והבנה של המצב שהוא נתן בו, חרב האופן שבו התבטה כלפייהם.

בשלב זה מדובר בהתנהגות תקינה וראיה של השוטרים, שכן מצופה מהם במסגרת תפקידן "להוביל" גם התנהגות בוטה וחכופה מצדם של אזרחים, בפרט במצב הדברים שנוצר, כאשר ברור שלא מדובר במקרה "רגיל" של מעצר על רקע מסוכנות או אירוע "עררייני", אלא במאסר על רקע אזרחי.

כפי שיפורט להלן, החלטה זו של השוטרים מקורה ברצון להטיב עם הנאשם ולהקל עליו, היא שאפשרה בסופו של דבר את המשך הסתבכות האירוע.

חדר המדרגות

34. כאמור, אין מחלוקת אמיתית בין הנאשם לבין השוטרים, שהשוטרים נענו לבקשת הנאשם לעלות לבתו כדי שיוכל להבהיר את האחוריות על אחיניתו הקטנה שהיתה באחריותו בשלב זה. הנאשם אישר, שהתקשר לאמו כדי שתבוא לשומר על האחינית וגם האם מסרה כך בעודותה. במאמר יווגר יצוין בהקשר זה, כי הטענה המאוחרת והסתורתה שהועלתה כאילו הנאשם התקשר לאמו כדי להגיד לה שתבוא כי השוטרים מרבים לו, ככל הנראה אינה נכונה והיא גם איננה מתיישבת עם אמרות אלה.

35. הנאשם עצמו מאשר, שעליה במדרגות לאי, בקצב של האחינית הפועטה. לדבריו, השוטרים האיצו בו בעת העלייה בחדר המדרגות, העלו אותו ונתנו לו "דחיפות קטנות" בגב.

גרסת הנאשם בעניין זה מיתממת. הנאשם שהוא כעוס ולהוט, והבין, כאמור בעודותו, שהוא צפוי להיאסר. הנאשם גידף

את השוטרים, והתנהל באטיות ולא ש שיתף פעולה עם השוטרים או למהר להתלוות אליהם. לעומתם השוטרים בשלב זה עדיין מכילים את התנהגותו הטעונה של הנאשם ומתחשבים גם בכך שהיא במקומם ילדה קטנה.

טענת הנאשם, שהתנהג באופן רגוע ותמים, התקoon להתלוות אל השוטרים בהסכמה מלאה, ועודתו הנאהצת בכך שהיא חיב להתאים את קצב עלייתו במדרגות לזו של ילדה פעוצה (שניתן בקהלות להרים על הידיים), איננה אמינה כלל ודינה להידחות.

36. בניתוח בדיובד, דומה שגם הייתה הצומת הראשונה שבה השוטרים יכולים היו להתנהל יותר תבונה, לצפות את הבאות ולא להיכנס ל"מלכודת" שהמתינה להם בתוך הדירה. התחשבותם של השוטרים בגיןם בשלב זה הייתה להם לרוץ. דומה שמוטב היה, לו בשלב זה היו נמנעים מכניסה לדירה וממתינים עם הנאשם בחצר הבניין, עד להגעת אמו של הנאשם או אדם אחר כלשהו, שייקח את האcheinית הקטנה.

התறחשות בבית

37. בשלב זה החל החלק המרכזי של האירוע המתואר בכתב האישום בפסקאות 8-4.

38. אלא שבנוגע לחלק זה נותרה עמיות ואי בהירות בנוגע לתறחשות, שלא עליה בידי המאשימה להבהיר או להציג בצורה סדורה וברורה גם בסיכוןים ולישב בין הסתיירות ואי ההתאמות.

39. ראשית לכל, נותרה אי בהירות בשאלת נוכחות האם בבית. כאמור, עדויות השוטרים וכן מהדו"ח של השוטרת יובל ניתן היה להבין, שעם הגעתם אל הבית נכחו בבית שני ההורם. ככל הנראה, הדבר לא היה כך ובעת כניסה השוטרים אל הבית, האם לא נכחה בבית. הדבר עולה מעדות הנאשם ומעדויות שני ההורם ולמעשה, בחקירה הנגדית השוטרים לא שוללים את הדבר.

40. הדבר מותר, איפוא, תהושה, שחסרים פרטים גם בעדויות השוטרים המלמדים כיצד ומדוע החלטה ההסלהה בתוך הבית.

בעניין זה השוטרת יובל העידה: **"עלינו איתנו לבית הוא נכנס את האcheinית הביתה, בבית היו אמא ואבא שלו, אבא שלו בכורסא בסלון שלא הגיע טוב והוא חלש. היה ויכוח קולני הוא צעק לעברנו. היה לב גדול בבית, הוא כל הזמן החזק את הכלב כשה הכלב נובח עליינו, ואמר עכשו בווא נראה אותכם גברים, עכשו תדברו כשה הכלב נבך לפניינו בצורה מאימת. ההורם שלו ניסו להרצע אותו וגם את הכלב. אבא שלו התחיל להילחץ הוא לא הגיע טוב, שאלתי את אבא שלו אם הוא צריך מד"א אם הוא צריך מים וניסיתי להרצע אותו אמרתי לו שה הכלב בסדר. אמא שלו התערבה והתחילה לזרוק לנו הערות ודברים לא רלוונטיים. אמרנו לו שיתלווה אלינו והוא אמר שהוא צריך להחליף את הבגד שלו, הוא לקח משהו ונכנס לשירותים"** (עמוד 11, משורה 19; ראו גם בדו"ח הפעולה של השוטרת נ/1).

השוטר דניאל העיד: "היתה שם ילדה קטנה הוא ביקש שנעלת איתה לבית, כדי למסור את הילדה לאדם בעל אחריות. הכנסנו אותו הביתה, שם נכחו אמא ואביו. היה שם כלב הוא כביכול סימן לכלב להתרחות בנו, הכלב חשף את השנינים, אחר כך הוא ביקש להחליף בגדים" (עמוד 19 משורה 5); "בבית ההתלהמויות המשיכו היה את הכלב היו קלות ביקשתי מהשותפה שלי שצכלם. הוא רצה להחליף בלבד בגדים כਮובן מה שבلت אפסרי בסיטטוס שהוא נמצא בו מעוכב, נכנסתי אליו לשירותים וירדנו לנידת. היו פעמים שהוא מישר את הזמן, התישב על הספה לקח קצת זמן, תוך כדי הרבה קלותות" (עמוד 19 משורה 23).

41. כאמור, עולה ממלול הראיות וגם השוטרים לא שללו את הדבר בחקירותם הנגידית, שאמו של הנאשם הגעה לאחר שככל הנוכחים כבר היו בתוך הדירה. לדברי האם, כשהיא הגיעה, הנאשם היה יחד עם השוטר דניאל בחדר השירותים. לפיכך, כבר בשלב זה נוצרה עמיות לגבי ההתרחשויות שיצרה את ההסכמה מלכתחילה, ועוד לפני האם הגיעו אל הדירה.

אימום באמצעות הכלב

42. הנאשם מואשם בעבירות איומים אחת, אף שבכתב האישום מתוארים שלושה עניינים נפרדים: סימון הנאשם לכלב בדירה שיתקוף את השוטרים, תוך שהכלב חשף את שינויו ובמקביל הנאשם אומר לשוטר דניאל: "גבר בוא נראה אותך" (פסקה 4).

דברי הנאשם לשוטר: "אל תdag אוטר ואת אישתק אני איזין, אתה כבר פעם אחת התעסكت איתי ושילמת על זה" (פסקה 6).

דברי הנאשם לשוטר: "אל תdag אתה, בר ובאישתק אני אטפל" (פסקה 8).

43. כמפורט לעיל, מדויוקות השוטרים בנוגע לכלב עולה אי התאמה, ובסיומו של דבר נותר ספק האם מעבר לנבייה מצד הכלבה כשןוכסו לדירה (שאף שהנאשם לא מעיד עליה, אביו אישר שהכלבה אכן נבזה עמוד 74 שורה 4) אכן הייתה פעולה מכוונת מצדו של הנאשם שנועדה להשתמש בכלבה באופן מאים.

44. בעניין זה יזכיר, שגם לאחר הדרישה מסיבית, שנעשתה תוך התנגדויות נחרצות מצד ב"כ הנאשם (ראו עמודים 20-21), העד לא חזר על דוכן העדים על המלל המאיים המיחס לנאם בכתב האישום, בהקשר לשימוש בכלבה.

בחקירה הנגידית השוטר דניאל מסר:

"שנוכנסנו הוא סימן לכלב והכלב גהר וחשף שינויים" ולשאלה איך סימן לו העד השיב: "פסס, פסס" (עמוד 24) במא שצוין בהערות בית המשפט��וקל קרייה טיפוסי לחתוכו). בהמשך העד מסר שהוא חשש מהכלב, אמר לנאם להרגיע את הכלב ואיישר שהנאשם סימן לכלבה והוא נרגע מיד, והענין قوله נמשך שנויות ספורות (עמוד 30).

כלומר, גם בשלב זה, העד לא ייחס לנאם את המלל המאיים שבכתב האישום ולמעשה מעודתו, לא ברור לאור

ה"סימן" שתאר, שacus מדבר בסימן תקיפה לכלב.

בעניין זה, עדות השוטר דניאל גם אינה מתיחסת עם עדות השוטרת יובל שהנאשם החזיק את הכלב הנובח "כל הזמן".

45. כאמור הנאשם עצמו הבהיר בעדותו כל התרחשויות עם הכלב, טען שמדובר בכלב ז肯 וידידותי (ראו גם בת/1) וגם בכר יש משום המיטה והתחממות, אל מול עדות האב.

46. בסרטון **ת/7** צולם על ידי השוטרת יובל, והוא מתעד את חלקו השני של האירוע, הכלב אינו נראה כלל. אין בפני כל ראייה אחרת לגבי הכלב או מראהו.

47. בנסיבות אלה, המסקנה המתבקשת היא שנותר ספק סביר באשמה הנאשם בעבירות איומים נוגע לכלב שלא הוכח בבית המשפט מעבר לכך סביר המלל המופיע בכתב האישום ולא הוכח, שהנאשם אכן ביצעה פעולה מכוונת על מנת לגרום לכלב לנובח, או לחשוף את שניו.

הכניסה לשירותים

48. על פי עדויות הנאשם והשוטרים, הנאשם ביקש להכנס לחדר השירותים כדי להחליף בגדים בפרטיות. בעניין זה הנאשם טען, שמאחר שמדובר בדירה קטנה ללא חדרי שינה נבדלים, רצה להחליף בגדים בחדר השירותים.

טענה זו של הנאשם, גם שלא ניתן לשלה כליל, קשה גם ליחס לה משקל מהימן מלא. בסרטון **ת/7** נראה הנאשם כשהוא מתלבש מחוץ לחדר השירותים וגם אמו של הנאשם מסרה, לפי תומה, עדות שהנאשם הלך לחדר להתלבש "איפה שהוא רגיל להתלבש" (עמוד 63 משורה 30).

49. השוטר דניאל לא הצליח לנאשם להכנס בלבד לחדר השירותים ונכנס יחד איתו. דבר זה, באופן ברור, לא מצא חן בעיני הנאשם וגם לא נשאה חן עיני אביו של הנאשם, או אמו שיכל הנראה רק בשלב זה לנכיסה אל הדירה (כאמור, בעניין זה חסרים פרטים בעדויות השוטרים ותמונה המצב העובדתי לא הובירה כהלה).

50. השוטר דניאל הסביר, שהנאשם היה בשלב זה בסטטוס מעוכב ולכן אסור לו יותר אותו לבדוק והוא חייב להכנס אליו לחדר השירותים. השוטר הבahir, כי לא מדובר היה בשימוש בשירותים לשם עשיית צרכים אלא החלפת בגדים. גם הנאשם לא טען אחרת. השוטר דניאל מסר בעדו, לסירוגין, שלושה נימוקים לכך שאסור היה לו לאפשר לנאשם לשחות לבדו בחדר השירותים: האחד, מחשש שהנאשם יברוח. השני, מחשש שהנאשם יפגע בעצמו. השלישי, מחשש שהנאשם יצטיד בדבר אסור שעלו לסקן את השוטרים.

51. המאשימה לא ביססה מבחינה משפטית בסיכומים את הטענה, שהשוטר דניאל היה חייב להכנס עם הנאשם לחדר השירותים, דבר שנחווה על ידו וכן על ידי הוריו, כפגיעה מיותרת בפרטיות וכהתגרות. מאידך, גם ב"כ הנאשם לא ביסס מבחינה משפטית טענה הפוכה.

אך בכך הדבר, שבחינה עובדתית לנאים לא היה בשלב זה لأن לברוח, אלא דרך דלת הכניסה. מדובר בדירה בקומת השניה והובחר שהחלונות בדירה מסורגים. החשש שהוא הנאים יברוח מהמקום אם ישנה לבד בחדר השירותים לא היה קיים באופן מעשי בדירה זו; לא נמסר גם, שהיתה קיימת אינדיקציה כלשהי לחשש שהנאים עלול לפגוע באותו תורן חדר השירותים. אשר לחשש שהנאים יצטיד בכל מוסוכן, דומה שנית היה להתמודד עם חשש זה, באותו אופן שבו צריכים היו השוטרים להתמודד עם חשש דומה, גם לו נכנס הנאים לניידת המשטרה לשירות המה策. ואין מחלוקת, שבגעה לתחנה בוצע חיפוש נוסף על גופו של הנאים.

52. הנה כי כן, גם כאן בניתוח בדיעד, דומה שגם הייתה נזקודה זמן נוספת שבה הפעלת שיקול דעת טוביה יותר מצד השוטרים, הייתה יכולה למנוע את ההתקלות שבmarsh, בין על ידי הימנעות מכינסה לחדר השירותים ובין על ידי חיזב הנאים להתלבש מחוץ לחדר השירותים (כפי שעולה מת/7 שאכן נעשה בסופו של דבר).

53. הנאים העיד בעניין זה: "...**ביקשתי להתלבש ולארגן תיק כי אני יודע שאני הולך למסר של כמה ימים...** ...
כשנכנסים אלינו הביתה, זה בית של חדר וחיצי... ... אין פרטויות לאף אחד בבית הזה, אז אני אמרתי לו אין עניה, לידיו הרائي לו אני מושך ג'ינס וחלצה מהארון ואני הולך למקלחת שזה גם שירותים, תן לי להתלבש וזה אני יוצא אליו. ובתוך התא שירותים הוא כל הזמן כאילו אל תסגור את הדלת, כן תסגור את הדלת... כל הזמן קיבלתי קטנות כאלה פה באיזור המותניים, כל הזמן לדחוק بي, לדחוק אותו, אתה לא עומד בזמן, שהוא צזה. וזה כל הזמן תפסיק תרגע, תפסיק תרגע... ... ואז באיזשהו שלב הוא גם יצא אותו מהשירותים, כאילו צא החוצה תחליף בגדים בחדר הזה, תחליף חולצה בחדר הזה, הייתי צזה עם חצי ג'ינס, אתה יודע ג'ינס פתוח צזה. תחליף פה. וכל הזמן הוא דחק בי והוא היה אגרסיבי מדי. כאילו יותר מדי אגרסיביות למהלך שהוא צזה פשוט שלא להאמין" (עמוד 42 משורה 25)

לדברי הנאים, 아마 שלו הגעה אל הדירה ופתחה את הדלת של השירותים "**היא זו שפתחה את הדלת בפתאומיות, ולמה אתה מרביץ לבן שלי, כי היא שומעת הכל מלמטה, שומעים הכל**" (עמוד 43)

לגביו אביו הנאים העיד: "**הוא קם מהכסא שלו שבפינית אוכל יותר התקרב לאיזור השירותים היה בינו לבין האמצע אפשר לומר בין המקום שהוא ישב לבין המקלחת שירותים... ... כשהיינו לבד בהתחלה כМОון הוא ניסה כמה פעמים לפתח את הדלת כי הוא שמע אותו צורח, ובא כאילו בקטע של השוטר, כאילו תהיה רגוע, קחו אותו תעשו מה צריך אבל תהי רגועים**" (עמוד 44 משורה 2) ולשאלת ב"כ הנאים מה צרחה: "**עדוב אותו, תשחרר אותו, תן לי להתargin, די, למה לרבייך?**".

54. ראשית יצוין כבר כתע, כי אין עדות הנאים דבר המתיחס לתקיפה אביו של הנאים על ידי השוטר דניאל. דבר בעניין זה איננו מופיע גם בהודעת הנאים במשפטה **ת/1**. בעניין זה, לא ניתן לקבל את עדויות הורי הנאים עדויותאמת ודאי לא את הטענה במפגיע לתקיפה מכוונת של האב. יובהר, כי טענה זו נסתתרת גם מהטיסרטון **ת/7**, שם נראה האב בבירור כשהוא עומד ומתהלך ומשוחח בשלווה עם השוטר דניאל (בנסיבות זמן שאין מחלוקת שהוא לאחר התקיפה הנטענת), האב אינו נראה בשלב זה הקרוב תקיפה, ודאי לוAGRוף מכוון לקוצב הלב, שה策רין הזרמת אמבולנס ואישפוז של מספר ימים. בנוסף, האם נשמעת בבירור כשהיא מלאה על כך שהשוטר הרבייך נאם אין כל התייחסות למעשה אליו כלפי בעלה. בעניין זה הסירטון סותר במפגיע את עדות האם בבית המשפט בפניו וכן את טענת האב לגבי תקיפתו.

55. עוד ניתן לראות בסרטון את השוטר דניאל, כשהוא מגיב בעצבות (אך בעניינות) לפניו האב אליו. ניכר, כי בשלב

זה השוטר קצר רוח ורוצה לסימן את האירוע. המסקנה המתבקשת היא, שהנאשם, כאמור, שלא ששלב זה לשותף פעולה עם השוטרים, דחła את הקץ והתנהל באיטיות, הוא אשר יצר פרובוקציה מכוונת כלפי השוטר דניאל וזאת גם לדבריו הווא: על פי עדות הנאשם, גם אם השוטר היה קצר רוח והתייחס בעצבנות מידי לאירוע, לטעמו של הנאשם שסביר שעילת מסרו פעוטה, לא ננקטה כלפיו אלימות ממש בחדר השירותים ודאי לא כזו שהצדקה צרכות. צרכות אלה, מبعد לדלת הסגורה, הן שהסעירו את הוריו של הנאשם והביאו לתגובהה הסוערת והדרמטית של האם כמתועד בת/7.

56. עם זאת, לא ניתן לשלול מהעדויות שהשוטר דניאל נגרר אחר התנהגותו של הנאשם והגב גם הוא בקוצר רוח, דבר שהביא להסכמה הדדית בהתנהלות באירוע. בסופו של דבר, לא נשללה בפניי האפשרות, שהתנהלות הדדית של הנאשם ושל השוטר דניאל, במהלך נושאנו גם גיזופים הדדיים, לרבות אלה המצויים בכתב האישום, אכן התרחשה בדירה. אך במלול הנسبות לא נותרת ההתרשמות, שהתנהגותו הנאשם בכללותה אכן עלתה כדי אירוע בעל אופי פלילי.

57. יובהר: הסירטון ת/7 צולם ממזכיר הטלפון של השוטרת יובל, בהנחייתו של השוטר דניאל. צפיה בסירטון מלמדת היטב, כי האוירה בבית הייתה טעונה אף זאת בפרט ובעיקר בשל התנהגותה הפרועה והmongomat של אמו של הנאשם. בהקשר זה יזכיר גם, כי הנכפה בסירטון אינו מתישב בכמה עניינים לא שלוים עם עדות האם ובאופן שאינו מאפשר לקבל את עדותה כעדות אמת. כך, למשל, נראה בבירור בסירטון פניה תוקפנית ובוטה מכך של האם כלפי השוטרת יובל וכן נראה שיצרה עמה מגע פיסי והסיטה ממנה את המצלמה תוך שהיא צועקת לעלה "למה את מצלמת". האם העידה בעניין זה שacky" לשותרת כיוון שפגעה בפרטיות של בנה שהיא עירום. הצפיה מלמדת, שאין מדובר ב"הצקה" בלבד ושלב זה השוטרת לא צילמה את הנאשם, אלא את האם המתפרעת.

58. לאורך הסירטון, נראהת האם כשהיא משוחחת עם מוקד 100, והיא צועקת, שלא לומר צורחת, שוב ושוב שהשוטר הרבייך לבן שלה בתוך השירותים. לא לモטור לציין, נראהו ממנה עצמן, בפרק נברך ומנסה להרגיע את אמו, ואיננו נראה "מוכה".

אין באותה שיחה דבר וחצי דבר לגבי אלימות כלפי האב, וזאת בניגוד לעדותה.

יובהר, בנוסף, שבעת העדות הבבירה האם, שהיא עצמה לא הבחינה באלימות כלשי של השוטרים כלפי הנאשם והיא איננה יודעת מה התרחש בתוך חדר השירותים (עמود 65, 63) ולמרות זאת כעסה על השוטרת המצלמת "כי כשהיו מכות בפנים היא לא צילמה" (עמוד 64, מושבה 8, עמוד 66) וכן עדשה על כר שהשוטר דניאל תקף את האב ועל כר רצתה להתלוון כשהתקשרה למשטרת. כאמור לעיל, דין טענת תקיפות האב להידחות והנכפה בסירטון סותר חזיתית את עדות האם: האם לא הזכירה דבר בנוגע לתקיפות בעלה אף חזרה בצרחות שוב ושוב שהיכו את בנה בשירותים, וזאת בניגוד לעדותה בבית המשפט.

עוד יזכיר, שבעדותה (עמוד 68, שורה 8) שללה האם נחרצות, שהשוטר דניאל שוחח עם בעלה, דבר הנראה בבירור בסירטון.

עוד במאמר מוסגר יזכיר, שדי בכר גם כדי לסתור ולשלול את הטענה, שהשוטרים מנעו מהאם להתקשר למשטרה, או שניתקו לה את השיחה, כפי שהעידה.

59. מהאמור לעיל מסתבר, איפוא, כי הפרובוקציה שעורר הנאשם בהתנהגותו בדירה ובפרט בחדר השירותים, אכן הולידה פרובוקציה דרמטית אף יותר, מצדה של אמו של הנאשם. בשלב שבו השוטר דניאל הבין שהairoע מסלימים, הורה לשוטרת יובל להסריט את האירוע, **ותוב שעשה כן**.

60. כך או כך, בסירטון נראים כל המעורבים, למעט האם ולרבבות הנאשם, כשהם רגועים ומואפקים. לדברי השוטרים, מיד עם פתיחת המצלמה הנאשם עצמו חדל מהתנהגותו ו מגידופיו. קשה לקבל טענה זו במלואה, שכן תיאור השוטרים השתוללות והתלהמות מצד הנאשם, שהפסיקה באחת.

61. לא ניתן גם להטעים בהקשר זה מהטענות לגבי הנוסח המדוייק של הדברים המיוחסים לנagit. בעניין זה עדותה של העודה יובל, שהותירה ככלל רשות כן, בדבר מלל בעל אופי מיני שהשמעו הנאשם לפני (פסקה 7 לכתב האישום), איננה מופיעה בדו"ח הפעולה שלו **ג/1**. לדברי העודה, המשפט נחקק בזיכרון ועל כן ניתן להתפלא מדו"ע איננו מופיע בדו"ח הפעולה. ב"כ הנאשם טען בסיכון, שבאופן מפתיע אמרה זו מופיעה בדו"ח הפעולה של השוטר דניאל וביקש ללמידה מכך על תיאום עדויות. אך דו"ח הפעולה של השוטר דניאל לא הוגש בפניו ומלבד חדשות, אין מקום לקביעה חמורה בדבר תיאום עדויות.

מכל מקום, ספק נוסף שעולה בהקשר לפסקה 7 לכתב האישום הוא טענת המאשימה, שמיל זה נאמר בעת שהנאשם הפנה לעבר השוטרת יובל "אצבע משולשת". בעניין זה, הנאשם אישר בחקירהו **ת/1** שאכן בעת שהשוטרת צילמה אותו, הפנהคลפיה אצבע משולשת. בעת עדותה הנאשם הבהיר מספר פעמים, אך כשעומת בחקירה הנגידית עם הודהתו בפרט זה, אימץ את האמור בהודעה.

בסירטון **ת/7** נראה הנאשם מעט לעת, אך לא לכל אורך הסירטון וכן עצם העובדה שהתנוועה המוגונה אינה מתועדת בסירטון אינה שוללת את הדבר (שכאמור, הנאשם הודה בו) אך הסירטון כולל מלל מלא. גם בפעם חוזרת ונשנית, לא נשמע ברקע המיל המដיחס לנagit בפסקה 7.

המאשימה בסיכון לא ישבה בין אי ההתאמות והסתירות לכוארה. משכך, נותר בעניין זה ספק סביר כי הדברים התרחשו כמתואר בכתב האישום.

האיומים הננספים

62. השוטרת יובל לא מסרה בעדותה בבית המשפט דבר מהמליל המאים המיוחס לנagit בפסקאות 6 ו-8 לכתב האישום.

63. השוטר דניאל מסר את הדברים בעדותו הראשית באופן שלא מאפשר להבחן בין הביטויים השונים ובעיקר לא למקם את הביטוי באחת מבין הזרות המתוארות בכתב האישום. במובן זה נותרה עמיות בעדות, שבצירוף העובדה שהשוטרת יובל לא מסרה את הדברים כלל אף שנכחה לאורך כל האירוע, מותירה ספק שהוא יש לזכוף לזכות הנאשם.

ראו עדות השוטר דניאל בעמוד 19 משורה 12, לשאלת התובעת איך הנאשם הגיע "למיטה בחניה...כשאמרתם לו שיש צו מאסר?" **"קלילות, אתם סמרטוטים, הוא אמר לשותפה שלי בבית כנראה לא קיבלת דין בחג ובגיל זה את מתנהגת ככה, לי הוא אמר שהוא יטפל באשתי. איומים וקלילות."**

זו התייחסות היחידה של השוטר דניאל לאיומים המילוליים המפורטים בכתב האישום, לא נמסר שהדברים נאמרו פגמיים וגם לא פורט שילוב הדברים ברכף האירועים. בעניין זה נותרה עמיות, שלא יושבה ולא הובירה בהמשך המשפט או בסיכומים.

46. יש להוסיף, שטענת הנאשם שainaנו מכיר את השוטר דניאל כלל ומעולם לא פגש אותו, לא נשלה ובנסיבות אלה גם המלול הספציפי המוכיח לנאים בפסקה 6 לכתב האישום (שהוד, כאמור, לא חזר עליו בעדות), גם אינו נשמע הגיוני.

45. בנסיבות אלה, נותר ספק באשמהו של הנאשם לניגע לאיומים אלה ואני מורה על זיכוי.

תחנת המשטרה

46. בעניין זה הנאשם העלה טענות במסגרת עדותו לאלומות שוטרים כלפי תחנת המשטרה. המאשימה מייחסת לנאים גם בגין פריט זה, חלק מהתיאור הכללי בכתב האישום, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

47. אין מחלוקת, כי השוטרת יובל לא נכחה בשלב זה כלל, הדברים עליהם העידה השוטרת יובל בבית המשפט (ושאים חלק מדו"ח הפעולה שלה) הם, לכל היותר, עדות שמוועה.

גם בעניין זה העלה ב"כ הנאשם טענה לתיום עדויות, בהסתמך על הדוח של השוטר דניאל וכן בהסתמך על מועד חתימת הדוחו"ת, אך כאמור, הדוח של השוטר דניאל לא הוגש כראיה.

48. ביחס לטענות האלימות, לא מצאת כי מדובר בעניינים המצביעים באופן אמיתי הכרעה בתיק שבפניי והם מצו"ם בשוליו של כתב האישום גם מבחינה קרונולוגית.

49. בנוסף, ב"כ הנאשם ויתר על חקירת השוטר דהן, ולא עתר לזמן שוטרים נוספים מטעמו על מנת להוכיח את הטענה בדבר אלימות השוטרים כלפיו. ב"כ הנאשם טען בסיכון, כי השוטרים לא נחקרו ומדובר במקרה בלבד של המאשימה. איני סבורה כי מדובר במקרה בלבד של המאשימה. מדובר באירועים שלא נעשו באופן סימולטאני עם האירועים שבליית כתב האישום. מעורבות השוטרים הנטען הועלתה על ידי הנאשם, קטעה לאלומות שוטרים כלפיו, אשר הופנתה למבחן'ש והaintיג גם נחקר במקרה'ש.

מכל מקום, הנאשם הסכים להגשת דוח הפעולה של השוטר דהן **ת/2** ללא הסתייגות. בכך יותר הנאשם על האפשרות לחזור את העד ולעמתו עם טענותו של השוטר דהן בתקנה, אך הוא ויתר על האפשרות לעשות זאת ובכך מדובר, מבחינה משפטית, בזנחת הטענה. הנאשם לא יכול, בשלב זה, להעלות טענות עובדיות הנוגדות את האמור בדוח. מהדוח עולה, שהשוטר דהן שמע צעקות מאיזור השירותים בתא המתנה, כשהציג ראה את הנאשם עומד מול השוטר דניאל באופן צמוד ואגרסיבי וצעק עליו "תפסיך כבר תפסיך", ביקש ממנו להירגע כי מדובר בחיפוש חוקי, ואז בוצע המשך החיפוש ללא חריג.

האמור **בת/2** אינו מתישב כלל עם עדות הנאשם (ראו עמודים 46-47) וכי בכך על מנת לדוחות את עדות הנאשם הנוגעת, כאמור, גם לטענות חמורות כלפי שוטרים נוספים שלא העידו בפניי כלל.

70. בנסיבות האמורות לעיל, ובנוסף גם בשם לב לקביעותי **שנosocho באופן מתו** בנוגע לאמינות עדויות הורי הנאשם בפני, לא מצאתי לנכון גם להידרש לפרטוי הודעות הנאשם ואביו במסגרת תיק המח"ש.

71. בכל הנוגע למשמעות המשפטית של תקיפת החלטת מח"ש בתיקפה עקייפה בהליך שבפני כבר ניתנה ההחלטה המפורטת בחודש נובמבר. מאז מתן ההחלטה, ניתן פסק הדיון של הרכב בית המשפט העליון בעניין **רותם** (רע"פ 7052/18, מיום 20.5.2018), שיש בו כדי להבהיר עוד יותר את היבטים המשפטיים של הטענה.

סוף דבר

72. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מההעברות המיוחסות לו בכתב האישום.

73. בנוגע לעבירות האiomים ההתנהגוות המאיימות המיוחסות לנאים בכתב האישום לא הוכחו במשפט (בכלל, או במידה המאפשרת קביעת מצא כנדרש בפליליים). בנוגע להפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ההתרשות הכללית היא, שה הנאשם אכן לא ש לשתף פעולה עם השוטרים, גידף וקיים אותם והתנהג באופן פרובוקטיבי.

במובן זה, מסתברת יותר עדות השוטרים בנוגע להתנהלותו הכללית של הנאשם מעודת הנאשם והוריו.

74. ואולם בסופו של דבר המשקנה המתחייב לאור ההתרשות הכלולות וכן בכתב לב לעמימות שנותרה בתום פרשת התביעה בנוגע לפרטיו האירוע היא, שמדובר באירוע שאינו פלילי באופיו ושיכול היה להימנע כמעט בהחלטה יתר שיקול דעת מצד השוטר דניאל, שניהל את האירוע.

75. ההתנהגות הפרובוקטיבית של הנאשם באירוע איננה רואה לעיטור אך היא ההתנהגות שמצויה משוטרים מקצועיים ומיזמנים להחיל, ולהימנע מהתgebות שעשוות לשרת את כוונת האזרוח (במקרה זה, הנאשם) להסלמה. מתוך רצון להיטיב עם הנאשם, השוטרים מצאו את עצם בלביה של דרמה מועצתת ומוגזמת, אך נראה שגם תנובותיו של השוטר דניאל תרמו לכך.

76. ההתרשות הכלולית היא, שהקללות והגידופים כלפי השוטרים (לאחר שלא נקבע כמצאות כי המלל בפסקאות 4, 6, 7, 8 אכן נאמר), גם שיש לגנותם, לא מקיים במקרה זה אירוע פלילי המצדיק הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ניתנה היום, ט"ז تمוז תש"פ, 08 ביולי 2020, בהעדך הנוכחי.